

ПРИВАТИЗАЦІЯ – НОВА СТОРІНКА В ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Л.І.МЕЛЬНИК

Львівський національний університет імені Івана Франка

Рекреаційно-оздоровчий комплекс Львівської області сформувався ще за часів Австро-Угорщини й до нині славиться своїми природними багатствами та оздоровчими властивостями. Проте розпад у 1991 році СРСР, перехід від соціалістично-комуністичної до капіталістичної моделі господарювання вимагав швидких та ефективних заходів подолання економічного колапсу, який охопив комплекс. Одним із них став процес приватизації - перехід державної власності на законних основах в приватне, колективне, акціонерне чи інше володіння [3]. Вона жала за мету не лише забезпечення подальшого ефективного функціонування об'єктів рекреаційно-оздоровчої діяльності, але і підвищення їх кон'юнктури на ринку міжнародних оздоровчо-відпочинкових послуг.

Правовою основою проведення приватизації в рекреаційно-оздоровчому комплексі став Закон України "Про приватизацію державних підприємств", а також Державні програми приватизації 1992-2000 років. Проте ці законопроекти були більше декларативного, а ніж конструктивного характеру, що підтверджується занепадом у сегменті приватизації об'єктів рекреаційного комплексу в 90-ті роки. Зміна власників, а це в основному перехід об'єктів рекреаційно-оздоровчого комплексу у руки колективів чи створених на їх основі акціонерних товариств, не забезпечила очікуваної активізації діяльності на ринку оздоровчо-відпочинкових послуг, надходження прогнозованих інвестицій та прибутків в державний бюджет.

Деякі позитивні зміни відбулися у 2000 році, коли був проголошений курс на промислового інвестора – вітчизняного чи іноземного, або їх об'єднання, які зацікавленні у збереженні частки підприємства на ринку відповідних послуг [2]. Паралельно було запропоновано розглянути санаторно-курортні заклади та будинки відпочинку як об'єкти малої приватизації (група А), що значно розширило спектр можливих методів та способів приватизації. Розгляд останнього твердження особливо актуальний у контексті ідеї реформування державної власності на засадах індивідуальної приватизації, що означає визначення попиту на конкретний оздоровчо-рекреаційний об'єкт, беручи до уваги кон'юнктуру ринку з метою досягнення максимального економічного ефекту від його продажу.

Результатом впровадження таких заходів, стала приватизація станом на 01.01.2002 р. 95% об'єктів рекреаційно-оздоровчого комплексу Львівської області. Проте серед способів її проведення на викуп за комерційним конкурсом припадає менше 2%, натомість як решта – це приватизація колективом працівників чи створеним на їх основі акціонерним товариством закритого типу [1].

Наявність старого управлінського апарату, безініціативність, невміння, а частково і не бажання впроваджувати в життя нові методи обслуговування клієнтів, застаріла матеріальна база, низький рівень пропонованих послуг, дороговизна та ін. призводять до подальшого занепаду приватизованих об'єктів

рекреаційно-оздоровчого комплексу. Тільки прихід реального господаря, який прагне реалізації власного підприємницького хисту, може забезпечити позитивні зміни у функціонуванні рекреаційної сфери регіону, котра на даний час має багатообіцяючу природну передумову і низький рівень стратегії менеджменту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аналітична довідка про приватизацію державного майна у Львівській області станом на 1 січня 2001 року / Регіональне відділення ФДМУ по Львівській області. – Львів, 2001.
2. Державна програма приватизації на 2000 – 2002 роки // Відомості Верховної Ради України, № 33-34, 2000. – с. 619 – 644.
3. Соціально-економічні дослідження в перехідний період (Стратегія та актуальні проблеми приватизації в Україні: регіональні аспекти) Щорічник наукових праць. Випуск III / НАН України, Інститут регіональних досліджень. Редкол.: відповідальний редактор М.І.Долішній. – Львів, 1998. – 110 с.

THE PRIVATIZATION AS A NEW POINT IN THE HISTORY OF THE DEVELOPMENT OF THE RECREATION REGIONAL COMPLEX (L'VIV REGION AS A MODEL)

LUBOV MELN'NYK

L'viv National Ivan Franko University

Some peculiarities of the development of the recreation regional complex in L'viv region are described here.

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ НА КОЛОМІЙЩИНІ (ПРИКАРПАТТЯ) В 20-30-ИХ РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ

МЕЛЬНИК МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ

Івано-Франківський коледж фізичної культури

Початок ХХ століття ознаменувався швидким розвитком спортивного руху в багатьох країнах Європи. Більшого поширення набували різні види спорту серед народів, які мали свою державу і високий рівень соціального розвитку. Серед українців Прикарпаття, яке до Першої світової війни, входило до складу Австро-Угорщини, більшого розвитку набував сокільський рух, оскільки він пропагував національно-визвольну ідею і тим самим викликав більший інтерес у різних верств населення. Як справедливо зазначає О.Вацеба [1], український спортивний рух почав активно розвиватися в середині 20-их років, і саме члени сокільських товариств ініціювали цей розвиток.

Найбільша популярність серед різних видів спорту по праву належить футболу. У міжвоєнний період для цього виду характерним є високі темпи розвитку, оскільки практично в кожному містечку і селі була футбольна команда, що систематично брала участь у змаганнях [1].

В опублікованих працях розкриті загальні тенденції розвитку спортивного руху в Західній Україні у міжвоєнний період на прикладі провідних спортивних клубів. Завданням нашого дослідження є визначення особливостей розвитку